

spadají pod předpis ten ani nepravdivá udání k orgánům bezpečnostním, učiněná osobou podezřelou z činu trestním soudem stíhatelného. V souzeném případě byl obviněný zadržen četníkem pro podezření z činu, který zakládal — jak soud rozsudkem zjistil — skutkovou podstatu přestupku podle § 431 tr. zák., jehož potrestání náleží soudu, jest tu tedy případ, který podle doslovu § 320 písm. e) tr. zák. pod trestní ustanovení tohoto § nelze podřaditi. Bylo proto vyhověti zmateční stížnosti podle § 33 tr. ř. a podle § 292 tr. ř. uznati právem, jak se stalo.

Čís. 3240.

Vyšetřování a trestání přestupků podle § 320 a)—d) tr. zák. náleží do oboru působnosti okresních soudů jen tenkrát, byly-li tyto přestupky spáchány v místě, kde platí o hlášení obyvatel a cizinců u bezpečnostního úřadu zvláštní předpisy vydané podle § 1 min. nařízení ze dne 15. února 1857, čís. 33 ř. zák. (čl. VIII uv. zák. k tr. ř.). Jinak spadá trestání těchto přestupků podle min. nař. ze dne 2. dubna 1858, čís. 51 ř. zák. do oboru působnosti úřadů politických, jimž jsou přikázána k potrestání i ostatní přestoupení předpisů o povinnosti ohlašovací (§ 19 nař. čís. 33/57).

Přestupku podle § 320 b) tr. zák. může se dopustiti jen nájemník; pojem »podnájemníka«; »noclehářem« jest jen osoba, již podpronajímatel poskytuje nocleh za úplatu.

(Rozh. ze dne 23. srpna 1928, Zm II 294/28.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací uznal po ústním líčení o zmateční stížnosti generální prokuratury na záštitu zákona právem: Trestním příkazem okresního soudu v Hlučíně ze dne 3. února 1928, jímž byl Beatě Š-ové uložen pro přestupek podle § 320 b) tr. zák. trest peněžité pokuty 25 Kč, v případě nedobytnosti trest vězení 48 hodin, a trestním příkazem téhož soudu ze dne 21. února 1928, jímž byl uložen Marii K-ové pro přestupek podle § 320 b) tr. zák. trest peněžité pokuty 10 Kč, v případě nedobytnosti trest vězení 24 hodin, byl porušen zákon v ustanovení § 320 b) tr. zák. a čl. VIII. uvoz. zák. k tr. řádu; oba trestní příkazy se zrušují a okresnímu soudu v Hlučíně se ukládá, by postoupil své spisy T 96/28 příslušnému úřadu politickému k případnému úřednímu jednání proti Beatě Š-ové pro přestoupení předpisů o povinnosti ohlašovací, by dále zavedl znovu řízení proti Marii K-ové a by, vyšetří-li, že nebyla vůbec nájemnicí bytu, v němž nechala Pavla K-e přenocovati, nebo že mu poskytla nocleh bezplatně, postoupil i své spisy T 182/28 příslušnému úřadu politickému k případnému úřednímu jednání pro přestoupení předpisů o povinnosti ohlašovací.

Důvody:

Trestním příkazem okresního soudu v Hlučíně ze dne 3. února 1928, T 96/28, byl Beatě Š-ové uložen pro přestupek podle § 320 b) tr. zák.

trest peněžité pokuty 25 Kč, v případě nedobytnosti trest vězení 48 hodin. Trestní příkaz nabyt moci práva a peněžitá pokuta byla Š-ovou zaplacená. Z četnického oznámení, jež tvořilo podklad trestního příkazu, je patrné, že Beata Š-ová opomenula ohlásiti u obecního úřadu v K., kde platí zvláštní předpisy o ohlašování obyvatel a cizinců, Čeňka V-a a jeho milenku Ludviku B-ovou, které od 1. do 4. ledna 1928 v K. ve svém obydlí přechovávala, aniž brala od nich za poskytnutí pobytu a noclehu úplaty. Právoplatným trestním příkazem téhož soudu ze dne 21. února 1928, T 182/28, byl dále uložen Marii K-ové pro přestupek podle § 320 b) tr. zák. trest peněžité pokuty 10 Kč, v případě nedobytnosti trest vězení 24 hodin. Z příslušných spisů není patrné, zda byla tato peněžitá pokuta složena. Podle četnického oznámení, o něž se tento trestní příkaz opírá, opomenula K-ová, jež je jako nejstarší ze slovenských dělníků a dělnic ve dvoře F. v O. pověřena dozorem a péčí ve společném příbytku těchto dělníků a dělnic v tomto dvoře, ohlásiti u obecního úřadu v O. Pavla K-e, jež nechala v noci na 16. ledna 1928 přenocovati v onom příbytku. Byl-li K-ovi poskytnut nocleh za úplatu či bezplatně, není v oznámení uvedeno. Vyšetřování a trestání přestupků podle § 320 a)—d) tr. zák. náleží do oboru působnosti okresních soudů jen tenkrát, byly-li tyto přestupky spáchány v místě, kde platí o hlášení obyvatel a cizinců u bezpečnostního úřadu zvláštní předpisy vydané podle § 1 min. nař. ze dne 15. února 1857, čís. 33 ř. z. (čl. VIII. uvoz. zák. k tr. ř.). Jinak spadá trestání těchto přestupků podle min. nařízení ze dne 2. dubna 1858, čís. 51 ř. zák. do oboru působnosti úřadů politických, jimž jsou přikázána k potrestání i ostatní přestoupení předpisů o povinnosti ohlašovací (§ 19 onoho min. nařízení ze dne 15. února 1857). Podle četnického oznámení tvořícího podklad onoho trestního příkazu ze dne 3. února 1928 platí na Hlučínsku, tedy zejména i v K. a v O., o hlášení obyvatel a cizinců u bezpečnostního úřadu zvláštní předpisy. Ke skutkové podstatě přestupku podle § 320 b) tr. zák. se vyhledává, by ten, kdo dává světnice na týden nebo na měsíc v podnájem nebo chová nocleháře, opomenul ohlásiti ve 24 hodinách podle předpisu změny v podnájemnicích nebo noclehářích. Tohoto přestupku může se podle tohoto ustanovení a podle nadpisu tohoto ustanovení »Trest na podpronajímatele« dopustiti jen nájemník. Podnájemníky jsou podle §§ 1098, 1090 obč. zák. osoby, jimž nájemník přenechal užívání věci, jež mu jest pronajata, na určitou dobu a za určitou cenu, t. j. za podnájemné. Výrazem »nocleháři« však označuje § 320 b) tr. zák., jak plyne zejména z řečeného již nadpisu tohoto ustanovení zákona, zřejmě jen určitý druh podnájemníků, takže nemůže býti pochybnosti o tom, že za »nocleháře« po rozumu § 320 b) tr. zák. sluší pokládati jen ony osoby, jimž podpronajímatel poskytuje nocleh za úplatu (rozh. čís. 2886 sb. n. s.). Z toho je patrné, že trestní příkaz okresního soudu v Hlučíně ze dne 3. února 1928, T 96/28, spočívá na nesprávném výkladu ustanovení § 320 b) tr. zák. již proto, že spatřuje ve shora řečeném opomenutí Beaty Š-ové přestupek podle § 320 b) tr. zák., ač tato za poskytnutí pobytu a noclehu od V-a a B-ové nebrala

úplaty, t. j. poskytla pobyt a nocleh bezplatně. Podle toho není tu již z tohoto důvodu skutkové podstaty přestupku podle § 320 b) tr. zák., nýbrž přichází tu v úvahu pouze přestoupení předpisů o povinnosti ohlašovací, jež jest přikázáno k potrestání úřadům politickým. Také trestní příkaz téhož soudu ze dne 21. února 1928, T 182/28, zakládá se podle shora řečeného na nesprávném výkladu ustanovení § 320 b) tr. zák.; neboť tento trestní příkaz vidí v onom opomenutí Marie K-ové přestupek podle § 320 b) tr. zák., ač v četnickém oznámení, o něž se opírá, není uvedeno, že K-ová byla nájemnicí bytu, v němž nechala K-e přenocovati, a že poskytla K-ovi nocleh za úplatu, takže schází v onom oznámení zjištění podstatných náležitostí skutkové podstaty přestupku podle § 320 b) tr. zák. Bylo proto zmateční stížnosti podle § 33 tr. ř. na záštitu zákona vyhověti a podle §§ 292 a 479 tr. ř. uznati právem, jak se stalo.

Čís. 3241.

Návrh na výslech svědka o obsahu dopisu neodpovídá předpisu § 222 odst. první tr. ř., nebyly-li v něm uvedeny skutečnosti z obsahu dopisu se podávající; onen předpis platí i pro návrhy při hlavním přelíčení.

K svádění ve smyslu § 9 tr. zák. stačí jakýkoliv pokus působení na vůli jiné osoby za tím účelem, by tato osoba byla pohnuta ku spáchání určitého trestného činu.

Tato náležitost skutkové podstaty je naplněna zjištěním, že pachatel vyzýval, povzbuzoval a hleděl svěsti ženu, o níž věděl, že jest těhotnou, k tomu, by si dala plod umělým způsobem vyhnati, a že toto jeho působení zůstalo bez výsledku.

Ona skutková podstata je sice vyloučena, byla-li konkrétní činnost, k níž bylo v tom kterém případě naváděno, naprosto nezpůsobilou k dosažení trestného výsledku, nevyžaduje však nutně, by návodce označil tomu, koho navádí, též prostředky, jimiž má býti dosaženo trestného výsledku.

(Rozh. ze dne 25. srpna 1928, Zm I 40/28.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zavrhl po ústním líčení zmateční stížnost obžalovaného do rozsudku zemského trestního soudu v Praze ze dne 15. prosince 1927, jímž byl stěžovatel uznán vinným zločinem pokusu svádění ke zločinu vyhnání plodu vlastního podle §§ 9, 144 tr. zák. a přestupkem proti veřejné mravopoctnosti podle § 506 tr. zák., mimo jiné z těchto

důvodů:

Zmateční stížnost uplatňuje důvody zmatečnosti podle § 281 čís. 4, 5 a 9 a) tr. ř., leč neprávem. Zmatek podle § 281 čís. 4 tr. ř. spatřuje v tom, že nalézací soud zamítl při hlavním přelíčení návrh obžalovaného, by byla slyšena Růžena Ch-ová (sestra obžalovaného) jako svědkyně o obsahu dopisu, který nalezla u kamen opálený a který byl řízen